

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 640

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 7 septembrie 2011

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
HOTĂRĂRI ALE SENATULUI			
42.	2	și Agenția de Investigații Financiare a Insulelor Virgine Britanice în domeniul schimbului de informații având legătură cu spălarea banilor și finanțarea actelor de terorism	11
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 721 din 2 iunie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 lit. b), art. 11 alin. (1) lit. b), art. 11 alin. (3) și art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale	2-4	Declarație de cooperare între Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor din România și Agenția de Investigații Financiare a Insulelor Virgine Britanice în domeniul schimbului de informații având legătură cu spălarea banilor și finanțarea actelor de terorism	11-12
Decizia nr. 880 din 30 iunie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, precum și ale art. 119 și art. 129 alin. 4 din Codul de procedură civilă	5-6	175. — Ordin al președintelui Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor privind publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Declarației de cooperare dintre Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor din România și Agenția de Informații Financiare a Republicii San Marino în domeniul schimbului de informații având legătură cu spălarea banilor și finanțarea actelor de terorism	12
Decizia nr. 885 din 30 iunie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, ale art. 23 din Legea locuinței nr. 114/1996, precum și ale art. 480, art. 1429 și art. 1436 din Codul civil	6-8	Declarație de cooperare între Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor din România și Agenția de Informații Financiare a Republicii San Marino în domeniul schimbului de informații având legătură cu spălarea banilor și finanțarea actelor de terorism	13
Decizia nr. 1.067 din 14 iulie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (2), (3) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată	8-9	176. — Ordin al președintelui Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor pentru publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Acordului privind modificarea Memorandumului de înțelegere dintre autoritățile competente din România și Republica Polonă privind cooperarea în schimbul de informații financiare având legătură cu spălarea banilor, semnat la data de 5 iulie 2002 la Varșovia	13-14
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
873. — Hotărâre privind darea în administrarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii a unor suprafețe totale de teren de 4.325 m ² , trecute în domeniul public al statului, în vederea finalizării de către Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. a obiectivului de investiție „Varianta de ocolire a municipiului Constanța”	10-11	Acord privind modificarea Memorandumului de înțelegere dintre autoritățile competente din România și Republica Polonă privind cooperarea în schimbul de informații financiare având legătură cu spălarea banilor, semnat la data de 5 iulie 2002 la Varșovia	14
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
174. — Ordin al președintelui Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor privind publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Declarației de cooperare dintre Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor din România		207. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale pentru modificarea Normelor metodologice privind condițiile de acordare a sprijinului financiar în vederea promovării vinurilor pe piețele țărilor terțe în campaniile viticole 2008/2009—2012/2013, cheltuielile eligibile, modalitățile de plată, de verificare și control, aprobate prin Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 218/2009	15

HOTĂRĂRI ALE SENATULUI**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****SENATUL****HOTĂRĂRE****pentru alegerea vicepreședinților, secretarilor și chestorilor
Biroului permanent al Senatului**

În temeiul prevederilor art. 64 alin. (2) și (5) din Constituția României, republicată, precum și al art. 27 din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, cu modificările și completările ulterioare,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aleg în funcția de vicepreședinte al Biroului permanent al Senatului următorii senatori:

1. Petru Filip — Grupul parlamentar al PD-L
2. Ioan Chelaru — Grupul parlamentar al PSD
3. Dan Voiculescu — Grupul parlamentar al PNL
4. Cristian Diaconescu — Grupul parlamentar al senatorilor independenți

Art. 2. — Se aleg în funcția de secretar al Biroului permanent al Senatului următorii senatori:

1. Gheorghe David — Grupul parlamentar al PD-L
2. Orest Onofrei — Grupul parlamentar al PD-L
3. Alexandru Pereș — Grupul parlamentar al PD-L
4. Adrian Țuțuianu — Grupul parlamentar al PSD

Art. 3. — Se aleg în funcția de chestor al Biroului permanent al Senatului următorii senatori:

1. Radu Berceanu — Grupul parlamentar al PD-L
2. Gheorghe Marcu — Grupul parlamentar al PSD
3. Dan-Radu Rușanu — Grupul parlamentar al PNL
4. Attila Verestóy — Grupul parlamentar al UDMR

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 5 septembrie 2011.

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA-DAN GEOANĂ

București, 5 septembrie 2011.
Nr. 42.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 721****din 2 iunie 2011**

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 lit. b), art. 11 alin. (1) lit. b),
art. 11 alin. (3) și art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999
privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Ionița Cochînțu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1) lit. b), art. 11 alin. (3) și art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 29/1999 privind unele măsuri legate de trecerea la anul 2000 a sistemelor informatice și a sistemelor electronice microprogramate coroborate

cu art. 10 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Destin” — S.R.L. din Timișoara în Dosarul nr. 19.790/325/2008 al Tribunalului Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 2 martie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 19.790/325/2008, **Tribunalul Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1) lit. b), art. 11 alin. (3) și art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 29/1999 privind unele măsuri legate de trecerea la anul 2000 a sistemelor informatice și a sistemelor electronice microprogramate coroborate cu art. 10 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Destin” — S.R.L. din Timișoara.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul excepției consideră, în esență, că prevederile criticate sunt neconstituționale, deoarece sunt contrare normelor europene care impun statelor membre ale Uniunii Europene să aplice măsurile administrative și sancțiunile contravenționale ținând seamă de principiul proporționalității și de exigențele de rezonabilitate, echitate și toleranță. De asemenea, aceste dispoziții sunt neconstituționale, deoarece nu permit instanței de judecată să individualizeze sancțiunea contravențională în raport cu criteriile prevăzute de art. 5 alin. (5) și (6) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, astfel încât aceasta să fie proporțională cu gravitatea faptelor săvârșite. Astfel, instanța de judecată este obligată să aplice cumulativ sancțiunile prevăzute de art. 11 alin. (1) lit. b), art. 11 alin. (3) și art. 14 alin. (2) pentru fapta de neemitere a bonurilor fiscale, indiferent de gradul de pericol social al faptei săvârșite, de împrejurările în care a fost săvârșită fapta, de modul și mijloacele de săvârșire a acesteia, de scopul urmărit, de urmarea produsă, precum și de circumstanțele personale ale contravenientului. Se arată că, având în vedere aceste aspecte, autorul excepției de neconstituționalitate se află într-o situație nefirească și discriminatorie, întrucât ar trebui să suporte aceeași sancțiune contravențională ce urmează să i se aplice unui contravenient care nu a emis bonuri fiscale pentru produse în valoare de 15 000 lei sau 100 000 lei, cu toate că nu are antecedente contravenționale și nu are datorii la bugetul public. Prin modul de redactare a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, instanța de judecată nu poate garanta aplicarea art. 53 din Constituție, în conformitate cu care sancțiunea pe care o aplică să fie proporțională cu fapta săvârșită și să nu aducă atingere existenței dreptului restrâns prin măsura aplicată.

Tribunalul Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ opinează că dispozițiile criticate sunt constituționale.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctul de vedere al Avocatului Poporului, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum reiese din încheierea de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 11 alin. (1) lit. b), art. 11 alin. (3) și art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 29/1999 privind unele măsuri legate de trecerea la anul 2000 a sistemelor informatice și a sistemelor electronice microprogramate, publicată în Monitorul Oficial a României, Partea I, nr. 131 din 31 martie 1999, coroborate cu art. 10 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 21 ianuarie 2005. Analizând însă susținerile autorului excepției de neconstituționalitate, Curtea constată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 29/1999 privind unele măsuri legate de trecerea la anul 2000 a sistemelor informatice și a sistemelor electronice microprogramate nu este relevantă în cauză, fiind evident vorba despre o eroare materială. În realitate, obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 10 lit. b), art. 11 alin. (1) lit. b), art. 11 alin. (3) și art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, texte asupra cărora Curtea urmează să se pronunțe prin prezenta decizie. Acestea au următoarea redactare:

— Art. 10 lit. b): „*Constituie contravenții următoarele fapte dacă, potrivit legii penale, nu sunt considerate infracțiuni: [...]*

b) neîndeplinirea obligației agenților economici de a se dota și de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale avizate conform art. 5 alin. (2), la termenele stabilite la art. 6, cu excepția prevăzută la art. 1 alin. (4), neemiterea bonului fiscal pentru toate bunurile livrate sau serviciile prestate ori emiterea de bonuri cu o valoare inferioară celei reale, precum și nereintroducerea datelor înscrise pe rola jurnal privind tranzacțiile efectuate de la ultima închidere zilnică până în momentul ștergerii memoriei operative;”;

— Art. 11 alin. (1) lit. b): „*(1) Amenzile pentru contravențiile prevăzute la art. 10 se aplică agenților economici, cu excepția celor prevăzute la lit. d), astfel: [...]*

b) faptele prevăzute la art. 10 lit. a), b), h¹), i), j), l) și m) se sancționează cu amendă de la 8.000 lei la 10.000 lei;”;

— Art. 11 alin. (3): „(3) Sumele găsite la punctele de vânzare a bunurilor sau de prestare a serviciilor aparținând agenților economici prevăzuți la art. 1 alin. (1), care nu pot fi justificate prin datele înscrise în documentele emise cu aparate de marcat electronice fiscale, în registrul special, menționat la art. 1 alin. (4), ori prin facturi fiscale, după caz, sunt considerate fără proveniență și se confiscă, făcându-se venit la bugetul de stat. De asemenea, se confiscă sumele încasate din livrarea de bunuri ori prestarea de servicii după suspendarea activității agenților economici, potrivit art. 14.”;

— Art. 14 alin. (2): „(2) Nerespectarea de către agenții economici a prevederilor art. 10 lit. b), referitoare la neutilizarea aparatelor de marcat electronice fiscale, neemiterea bonurilor fiscale pentru toate bunurile livrate sau serviciile prestate, emiterea de bonuri cu o valoare inferioară celei reale și nereintroducerea datelor înscrise pe rola-jurnal privind tranzacțiile efectuate de la ultima închidere zilnică până în momentul ștergerii memoriei operative, atrage și suspendarea activității unității pe o perioadă de 3 luni.”

Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 20 privind tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și ale art. 148 referitor la integrarea în Uniunea Europeană, precum și dispozițiilor Tratatului de Instituire a Comunității Europene.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că asupra dispozițiilor criticate, raportate la dispozițiile constituționale ale art. 11 și art. 20, Curtea s-a pronunțat prin numeroase decizii, spre exemplu Decizia nr. 219 din 13 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 18 aprilie 2007, Decizia nr. 460 din 22 aprilie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 10 iunie 2008, și Decizia nr. 813 din 9 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.012 din 20 decembrie 2006.

Cu acele prilejuri, Curtea a reținut, în esență, că stabilirea unei contravenții și sancționarea acesteia cu amendă reprezintă o opțiune legitimă a legiuitorului, care dă expresie preocupării statului pentru a asigura libertatea comerțului, protecția concurenței loiale și crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție. De asemenea,

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 lit. b), art. 11 alin. (1) lit. b), art. 11 alin. (3) și art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Destin” — S.R.L. din Timișoara în Dosarul nr. 19.790/325/2008 al Tribunalului Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 iunie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Curtea a constatat că dispozițiile legale criticate reprezintă norme coercitive, instituind sancțiuni contravenționale pentru agenții economici care nu respectă dispozițiile legale referitoare la justificarea sumelor de bani găsite la punctele de vânzare aparținând agenților economici. Consecința încălcării acestor dispoziții legale o constituie confiscarea sumelor a căror proveniență nu poate fi justificată. Curtea a mai constatat că textele de lege criticate dau expresie prevederilor constituționale în virtutea cărora „Bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni sau contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii”, fiind, deci, în deplină concordanță cu textele constituționale menționate în susținerea excepției.

În ceea ce privește pretinsa încălcare a dispozițiilor Tratatului de instituire a Comunităților Europene (devenit Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în urma intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona), Curtea, prin Decizia nr. 137 din 25 februarie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 22 martie 2010, a stabilit că nu este de competența sa să analizeze conformitatea unei dispoziții de drept național cu textul Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene prin prisma art. 148 din Constituție. O atare competență, și anume aceea de a stabili dacă există o contrarietate între legea națională și Tratat, aparține instanței de judecată, care, pentru a ajunge la o concluzie corectă și legală, din oficiu sau la cererea părții, poate formula o întrebare preliminară în sensul art. 267 din Tratat la Curtea de Justiție a Uniunii Europene. În situația în care Curtea Constituțională s-ar considera competentă să se pronunțe asupra conformității legislației naționale cu cea europeană s-ar ajunge la un posibil conflict de jurisdicții între cele două instanțe, ceea ce, la acest nivel, este inadmisibil (a se vedea și Decizia nr. 1.596 din 26 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 37 din 18 ianuarie 2010).

Întrucât criticile de neconstituționalitate privesc, în esență, aceleași aspecte deja examinate de Curte prin deciziile menționate și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția și considerentele cuprinse în acestea își mențin valabilitatea și în cauza de față.

Din cele prezentate, rezultă că dispozițiile criticate nu aduc atingere nici dispozițiilor constituționale ale art. 53.

Magistrat-asistent,
Ionița Cochintu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 880

din 30 iunie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 din Legea nr. 146/1997
privind taxele judiciare de timbru, precum și ale art. 119 și art. 129 alin. 4
din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, precum și ale art. 119 și art. 129 alin. 4 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Eugen Vintilă în Dosarul nr. 11.919/325/2008 al Judecătoriei Timișoara.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, în ceea ce privește art. 20 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, și ca inadmisibilă, în ceea ce privește art. 119 și art. 129 alin. 4 din Codul de procedură civilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 16 iunie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 11.919/325/2008, **Judecătoria Timișoara a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 20 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, precum și ale art. 119 și art. 129 alin. 4 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Eugen Vintilă cu ocazia soluționării unei cauze civile având ca obiect o rezoluțiune de contract.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul excepției arată că art. 20 din Legea nr. 146/1997, referitor la anularea cererilor de judecată care nu au fost timbrate, este neconstituțional, deoarece accesul la justiție este condiționat de plata unei taxe judiciare de timbru, ceea ce împiedică liberul acces la justiție și dreptul la un proces echitabil. Mai mult, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă prevede condiții extrem de restrictive cu privire la venitul minim și imposibilitatea de a solicita o nouă scutire a taxei de timbru, dacă o asemenea cerere fusese formulată anterior, ceea ce creează o discriminare între persoanele care posedă mijloace materiale și persoanele „sărace”.

Articolul 119 din Codul de procedură civilă, în opinia autorului, este neconstituțional, în măsura în care se interpretează în sensul că prin cererea reconvențională nu se pot introduce în proces și alte părți.

Articolul 129 alin. 4 din același cod este neconstituțional în condițiile în care permite instanței să invoce din oficiu anumite excepții procesuale, pe care le soluționează aceeași instanță, împrejurare ce aduce atingere dreptului părții la un proces echitabil, deoarece persoana care invocă o excepție și-a format o opinie cu privire la modul de soluționare a acesteia.

Judecătoria Timișoara opinează în sensul respingerii excepției de neconstituționalitate.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctul de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 20 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, cu modificările și completările ulterioare, precum și dispozițiile art. 119 și art. 129 alin. 4 din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins:

— Art. 20 din Legea nr. 146/1997: „(1) Taxele judiciare de timbru se plătesc anticipat.

(2) Dacă taxa judiciară de timbru nu a fost plătită în cuantumul legal, în momentul înregistrării acțiunii sau cererii, ori dacă, în cursul procesului, apar elemente care determină o valoare mai mare, instanța va pune în vedere petentului să achite suma datorată până la primul termen de judecată. În cazul când se micșorează valoarea pretențiilor formulate în acțiune sau în cerere, după ce a fost înregistrată, taxa judiciară de timbru se percepe la valoarea inițială, fără a se ține seama de reducerea ulterioară.

(3) Neîndeplinirea obligației de plată până la termenul stabilit se sancționează cu anularea acțiunii sau a cererii.

(4) Dacă în momentul înregistrării sale acțiunea sau cererea a fost taxată corespunzător obiectului său inițial, dar a fost modificată ulterior, ea nu va putea fi anulată integral, ci va trebui soluționată, în limitele în care taxa judiciară de timbru s-a plătit în mod legal.

(5) În situația în care instanța judecătorească investită cu soluționarea unei căi de atac ordinare sau extraordinare constată că în fazele procesuale anterioare taxa judiciară de timbru nu a fost plătită în cuantumul legal, va dispune obligarea părții la plata taxelor judiciare de timbru aferente, dispozitivul hotărârii constituind titlu executoriu. Executarea silită a hotărârii se va efectua prin organele de executare ale unităților teritoriale subordonate Ministerului Finanțelor Publice în a căror rază teritorială își are domiciliul sau sediul debitorul, potrivit legislației privind executarea silită a creanțelor bugetare.”;

— Art. 119 din Codul de procedură civilă: „Dacă pârâul are pretenții în legătură cu cererea reclamantului, el poate să facă cerere reconvențională.

Cererea trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute pentru cererea de chemare în judecată.

Cererea reconvențională se depune odată cu întâmpinarea sau, dacă pârâtul nu este obligat la întâmpinare, cel mai târziu la prima zi de înfățișare.

Când reclamantul și-a modificat cererea de chemare în judecată, cererea reconvențională se va depune cel mai târziu până la termenul ce se va încuvința pârâtului, spre acest sfârșit.”;

— Art. 129 alin. 4 din Codul de procedură civilă: „*Cu privire la situația de fapt și motivarea în drept pe care părțile le invocă în susținerea pretențiilor și apărărilor lor, judecătorul este în drept să le ceară acestora să prezinte explicații, oral sau în scris, precum și să pună în dezbaterea lor orice împrejurări de fapt ori de drept, chiar dacă nu sunt menționate în cerere sau în întâmpinare.*”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 4 alin. (2) care prevăd criteriile de nediscriminare, art. 16 alin. (1) privind egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, precum și ale art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul părților la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

1. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 20 din Legea nr. 146/1997, prin numeroase decizii, în jurisprudența sa, de exemplu prin Decizia nr. 925 din

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

I. Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Eugen Vintilă în Dosarul nr. 11.919/325/2008 al Judecătoriei Timișoara.

II. Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 119 și art. 129 alin. 4 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 30 iunie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ionița Cochintu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 885

din 30 iunie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, ale art. 23 din Legea locuinței nr. 114/1996, precum și ale art. 480, art. 1429 și art. 1436 din Codul civil

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, ale art. 23 din Legea locuinței nr. 114/1996, precum și ale art. 480, art. 1429 și art. 1436 din

Codul civil, excepție ridicată de Elena Pica Stănescu (Purice) și Alexandru Ionuț Purice în Dosarul nr. 3.069/300/2010 al Judecătorei Sectorului 2 București — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.637D/2010.

La apelul nominal se prezintă, personal, partea Antoneta Engletina Pelegrino, fiind lipsă autorii excepției de neconstituționalitate, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul părții prezente, care solicită respingerea excepției, sens în care depune note scrise la dosar.

Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere jurisprudența în materie a Curții Constituționale, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 14 iunie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 3.069/300/2010, **Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, ale art. 23 din Legea locuinței nr. 114/1996, precum și ale art. 480, art. 1429 și art. 1436 din Codul civil**, excepție ridicată de Elena Pica Stănescu (Purice) și Alexandru Ionuț Purice într-o cauză civilă având ca obiect evacuare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile criticate limitează și restricționează în mod ilegal dreptul la un nivel de trai decent, dreptul la o locuință, precum și dreptul la protecție socială.

Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind conforme cu Constituția.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 148 din 8 aprilie 1999, aprobată prin Legea nr. 241/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 265 din 23 mai 2001, ale art. 23 din Legea locuinței nr. 114/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 31 decembrie 1997, precum și cele ale art. 480, art. 1429 și art. 1436 din Codul civil. Textele de lege criticate au următorul conținut:

— Art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999: „(1) La expirarea termenului de închiriere stabilit conform prezentei ordonanțe de urgență chiriașul are dreptul la

reînnoirea contractului, pentru aceeași perioadă, dacă părțile nu modifică prin acord expres durata închirierii.

(2) Proprietarul poate refuza reînnoirea contractului de închiriere numai pentru următoarele motive:

a) locuința este necesară pentru a satisface nevoile sale de locuit, ale soțului, părinților ori copiilor oricărui dintre aceștia, numai dacă sunt cetățeni români cu domiciliul în România;

b) locuința urmează să fie vândută în condițiile prezentei ordonanțe de urgență;

c) chiriașul nu a achitat chiria cel puțin 3 luni consecutive în executarea contractului de închiriere;

d) în cazurile prevăzute la art. 13 lit. f)—i).

(3) Proprietarul este obligat să îi notifice chiriașului refuzul de a reînnoi contractul de închiriere cu cel puțin un an înainte de expirarea acestuia, pentru situațiile prevăzute la alin. (2) lit. a) și lit. b). În cazurile prevăzute la alin. (2) lit. d) notificarea se face cu cel puțin 60 de zile înainte de expirarea contractului.

(4) Sunt permise mai multe reînnoiri succesive.

(5) Chiriașul este obligat să părăsească locuința în termen de 60 de zile de la expirarea termenului contractual, dacă locațiunea nu s-a reînnoit. Chiriașul este obligat să plătească întreaga chirie, precum și toate cheltuielile pentru servicii și întreținere aferente perioadei în care a ocupat efectiv locuința.”;

— Art. 23 din Legea nr. 114/1996: „În cazul în care părțile nu convin asupra reînnoirii contractului de închiriere, chiriașul este obligat să părăsească locuința la expirarea termenului contractual.”;

— Art. 480 din Codul civil: „Proprietatea este dreptul ce are cineva de a se bucura și a dispune de un lucru în mod exclusiv și absolut, însă în limitele determinate de lege.”;

— Art. 1429 din Codul civil: „Locatarul are două îndatoriri principale:

1. trebuie să întrebuințeze lucrul închiriat sau arendat ca un bun proprietar și numai la destinația determinată prin contract; iar în lipsă de stipulație specială, la destinația prezumată după circumstanțe;

2. trebuie să plătească prețul locațiunii la termenele statornicite.”;

— Art. 1436 din Codul civil: „(1) Locațiunea făcută pentru un timp determinat încetează de la sine cu trecerea termenului, fără să fie trebuință de o prealabilă înștiințare.

(2) Dacă contractul a fost fără termen, concediul trebuie să se dea de la o parte la alta, observându-se termenele defipte de obiceiul locului”.

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 47 referitoare la nivelul de trai, art. 48 privind familia, art. 49 privind protecția copiilor și a tinerilor și celor ale art. 50 referitoare la protecția persoanelor cu handicap.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textele de lege criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate, prilej cu care s-a statuat că acestea nu contravin normelor constituționale de referință.

Astfel, referitor la art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999, prin Decizia nr. 240 din 19 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 219 din 6 aprilie 2009, Curtea a statuat că „protecția temporară a chiriașilor, inclusiv în condițiile retrocedării imobilelor către foștii proprietari, fiind scopul declarat al ordonanței, se realizează prin diverse modalități juridice, cum sunt: prelungirea contractelor de închiriere pentru o perioadă de 5 sau 3 ani, după caz, asigurarea stabilității, în viitor, a drepturilor lor locative prin acordarea dreptului chiriașului la reînnoirea contractului de închiriere și crearea unor garanții împotriva unei evacuări abuzive, precum și a unui drept de preempțiune în cazul în care proprietarul intenționează să vândă locuința”.

În ceea ce privește prevederile art. 23 din Legea nr. 114/1996, art. 480, art. 1429 și art. 1436 din Codul civil, prin Decizia nr. 310 din 3 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 228 din 7 aprilie 2009, sau Decizia

nr. 338 din 25 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 298 din 7 mai 2010, Curtea a reținut că, potrivit acestor prevederi, în cazul în care părțile nu convin asupra reînnoirii contractului de închiriere, chiriașul este obligat să părăsească locuința la expirarea termenului contractual. Astfel, dacă pentru contractele în cauză nu a operat prorogarea legală (astfel cum s-a întâmplat în cazul contractelor de închiriere prelungite de drept conform Legii nr. 17/1994 pentru prelungirea sau reînnoirea contractelor de închiriere privind unele suprafețe locative), la expirarea termenului prevăzut în contract încetează dreptul de folosință al chiriașului, instanța urmând să dispună evacuarea lui. Reînnoirea contractului de închiriere putea interveni însă numai prin convenția părților, înțelegerea lor în acest sens putând fi expresă sau tacită, aceasta din urmă rezultând din folosința locuinței de către chiriaș, dacă locatorul nu s-a opus continuării raporturilor de

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, ale art. 23 din Legea locuinței nr. 114/1996, precum și ale art. 480, art. 1429 și art. 1436 din Codul civil, excepție ridicată de Elena Pica Stănescu (Purice) și Alexandru Ionuț Purice în Dosarul nr. 3.069/300/2010 al Judecătoriei Sectorului 2 București — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 30 iunie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.067

din 14 iulie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (2), (3) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Marieta Safta	— prim-magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (2), (3) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție ridicată de Primăria Comunei Bradu în Dosarul nr. 1.413/1259/2008 al Tribunalului Comercial Argeș.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca

locațiune prin anunțarea concediului înainte de expirarea termenului contractual sau dacă relocaliunea tacită nu a fost exclusă printr-o clauză expresă din contractul inițial. Prin urmare, conform prevederilor criticate, după expirarea termenului contractual, locatorul are dreptul să pună capăt raporturilor de închiriere oricând și necondiționat, cerând evacuarea chiriașului.

Totodată, cu privire la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 480 din Codul civil, Curtea s-a pronunțat în repetate rânduri, exemplu fiind și Decizia nr. 1.329 din 19 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 812 din 6 decembrie 2010, statuând că acestea sunt conforme cu Legea fundamentală.

Rațiunile care au stat la baza adoptării soluției anterioare își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, astfel încât aceasta se impune a fi menținută.

neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 1 octombrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 1.413/1259/2008, **Tribunalul Comercial Argeș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (2), (3) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată**, excepție ridicată de Primăria Comunei Bradu, într-o cauză având ca obiect somație de plată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prin emiterea și apoi comunicarea unei ordonanțe ce conține somația de plată, ordonanță obținută ca urmare a unei proceduri speciale față de prevederile Codului de procedură civilă în ceea ce privește un anumit tip de creanțe, părțile sunt private de o serie de mijloace procesuale de care ar fi putut beneficia potrivit dreptului comun în susținerea pretențiilor sau apărărilor lor. În opinia autoarei excepției, faptul că, în practică, soluționarea pe calea dreptului comun a litigiilor

privind creanțele certe, lichide și exigibile ar dura destul de mult, nu justifică o procedură specială care să încalce dreptul la un proces echitabil. Se mai arată că, chiar dacă în cadrul procedurii somației de plată ambele părți dispun de aceleași mijloace de probă, respectiv înscrisurile, va câștiga întotdeauna partea care, sub aspectul înscrisurilor prezentate, își va dovedi mai bine afirmația. Faptul că părțile au posibilitatea de a se folosi și de alte mijloace de probă decât înscrisurile dacă apelează la calea dreptului comun nu este de natură a garanta existența unui proces echitabil, pentru că soluția adoptată de către instanță în cadrul procedurii somației de plată constituie titlu executoriu. Până la pronunțarea instanței de drept comun, debitorul supus executării ca efect al ordonanței ce conține somația de plată poate suferi prejudicii ireparabile. Cât privește durata propriuzisă a termenului de plată pe care îl conține ordonanța, se apreciază că este mult prea scurt și de multe ori nu este de natură a-i oferi debitorului posibilitatea de a-și achita de bunăvoie obligațiile către creditor, în cazul în care acesta dorește acest lucru, evitând astfel executarea silită.

Tribunalul Comercial Argeș consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece scopul legii este accelerarea procesului de recuperare a creanțelor, creditorii fiind îndreptățiți să aleagă fie calea specială prevăzută de Ordonanța Guvernului nr. 5/2001, fie calea dreptului comun.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 6 alin. (2), (3) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 30 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 295/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 380 din

5 iunie 2002, cu modificările și completările ulterioare, având următorul cuprins: „(2) Când în urma examinării prevăzute la alin. (1) constată că pretențiile creditorului sunt justificate, judecătorul emite ordonanța care va conține somația de plată către debitor, precum și termenul de plată.

(3) Termenul de plată nu va fi mai mic de 10 zile și nici nu va depăși 30 de zile. Judecătorul va putea stabili alt termen potrivit înțelegerii părților.

(4) Ordonanța se va înmâna părții prezente sau se va comunica fiecărei părți de îndată, prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire.”

Textele constituționale invocate în motivarea excepției sunt cele ale art. 21 alin. (3) și art. 20, cu raportare la art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile legale criticate au mai format obiectul controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași dispoziții din Legea fundamentală.

Astfel, prin Decizia nr. 434 din 18 noiembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 77 din 29 ianuarie 2004, Curtea a reținut că „Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 instituie o procedură specială și accelerată, derogatorie de la normele procedurii civile, pentru a asigura recuperarea într-un timp cât mai scurt a creanțelor. Acest caracter special al procedurii a determinat limitarea mijloacelor de probă, utilizabile în prima fază, la înscrisuri, completate de explicațiile și lămuririle date de părți”.

Curtea a mai statuat, prin Decizia nr. 447 din 26 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 5 ianuarie 2005, că textele de lege criticate nu aduc atingere prevederilor art. 21 din Constituție, „întrucât ordonanța privind somația de plată, ce urmează a fi emisă de judecător, se va referi doar la obligații de plată a unor sume de bani rezultate din înscrisuri însușite de părți”. Așa fiind, „este justificată cerința ca dovada acestora să se facă prin înscrisuri. Celelalte aspecte ale raporturilor juridice dintre părți urmează a fi rezolvate conform reglementărilor din dreptul comun. Limitarea este deopotrivă valabilă pentru ambele părți, ele având condiții identice pentru exercitarea dreptului la apărare, fără a se încălca prin aceasta egalitatea în drepturi sau accesul liber la justiție și la un proces echitabil”.

Întrucât nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția și considerentele cuprinse în deciziile menționate își mențin valabilitatea și în cauza de față.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (2), (3) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție ridicată de Primăria Comunei Bradu în Dosarul nr. 1.413/1259/2008 al Tribunalului Comercial Argeș.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 iulie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Prim-magistrat-asistent,
Marieta Safta

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE**

privind darea în administrarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii a unor suprafețe totale de teren de 4.325 m², trecute în domeniul public al statului, în vederea finalizării de către Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. a obiectivului de investiție „Varianta de ocolire a municipiului Constanța”

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 1 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2003 pentru înființarea Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. prin reorganizarea Regiei Autonome „Administrația Națională a Drumurilor din România”, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 47/2004, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă darea în administrarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii a unor suprafețe totale de teren de 4.325 m², având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, trecute în domeniul public al statului prin Hotărârea Consiliului Local Agigea nr. 181/2010, în vederea finalizării de către Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România —

S.A. a obiectivului de investiție „Varianta de ocolire a municipiului Constanța”, în condițiile legii.

(2) Suprafețele de teren transmise potrivit alin. (1) nu pot primi altă destinație.

Art. 2. — Predarea-preluarea suprafețelor de teren prevăzute la art. 1 alin. (1) se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul transporturilor și infrastructurii,

Anca Daniela Boagiu

Ministrul administrației și internelor,

Constantin-Traian Igaș

Ministrul finanțelor publice,

Gheorghe Ialomițianu

București, 31 august 2011.

Nr. 873.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

a unor suprafețe totale de teren de 4.325 m², proprietate publică a statului, care se dau în administrarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, în vederea finalizării de către Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. a obiectivului de investiție „Varianta de ocolire a municipiului Constanța”

Nr. crt.	Locul unde este situat terenul care se dă în administrare	Persoana juridică de la care se dă în administrare terenul	Persoana juridică la care se dă în administrare terenul	Caracteristicile tehnice ale terenului și nr. cadastral
1.	Comuna Agigea, județul Constanța	Consiliul Local al Comunei Agigea	Ministerul Transporturilor și Infrastructurii — Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A.	Suprafața = 528 m ² Categoría de folosință: DR Nr. cadastral: 16595
2.	Comuna Agigea, județul Constanța	Consiliul Local al Comunei Agigea	Ministerul Transporturilor și Infrastructurii — Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A.	Suprafața = 207 m ² Categoría de folosință: DR Nr. cadastral: 16579
3.	Comuna Agigea, județul Constanța	Consiliul Local al Comunei Agigea	Ministerul Transporturilor și Infrastructurii — Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A.	Suprafața = 306 m ² Categoría de folosință: DR Nr. cadastral: 16583

Nr. crt.	Locul unde este situat terenul care se dă în administrare	Persoana juridică de la care se dă în administrare terenul	Persoana juridică la care se dă în administrare terenul	Caracteristicile tehnice ale terenului și nr. cadastral
4.	Comuna Agigea, județul Constanța	Consiliul Local al Comunei Agigea	Ministerul Transporturilor și Infrastructurii — Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A.	Suprafața = 1.066 m ² Categorie de folosință: DR Nr. cadastral: 16582
5.	Comuna Agigea, județul Constanța	Consiliul Local al Comunei Agigea	Ministerul Transporturilor și Infrastructurii — Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A.	Suprafața = 944 m ² Categorie de folosință: DR Nr. cadastral: 16587
6.	Comuna Agigea, județul Constanța	Consiliul Local al Comunei Agigea	Ministerul Transporturilor și Infrastructurii — Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A.	Suprafața = 195 m ² Categorie de folosință: DR Nr. cadastral: 16580
7.	Comuna Agigea, județul Constanța	Consiliul Local al comunei Agigea	Ministerul Transporturilor și Infrastructurii — Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A.	Suprafața = 1.079 m ² Categorie de folosință: DR Nr. cadastral: 16574
				Total: 4.325 m²

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

GVERNUL ROMÂNIEI
OFICIUL NAȚIONAL DE PREVENIRE ȘI COMBATERE A SPĂLĂRII BANILOR

ORDIN

**privind publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Declarației de cooperare dintre
Oficiul Național de Prevenire și Combateră a Spălării Banilor din România și Agenția de Investigații
Financiare a Insulelor Virgine Britanice în domeniul schimbului de informații având legătură cu
spălarea banilor și finanțarea actelor de terorism**

În temeiul:

- art. 19 alin. (4) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, cu modificările și completările ulterioare;
- art. 7 alin. (1) din Regulamentul de organizare și funcționare a Oficiului Național de Prevenire și Combateră a Spălării Banilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.599/2008,

președintele Oficiului Național de Prevenire și Combateră a Spălării Banilor emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Declarației de cooperare dintre Oficiul Național de Prevenire și Combateră a Spălării Banilor din România și Agenția de Investigații Financiare a Insulelor Virgine Britanice în domeniul schimbului de informații având legătură cu spălarea banilor și finanțarea actelor de terorism.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Oficiului Național de Prevenire și Combateră a Spălării Banilor,
Adrian Cucu

București, 30 august 2011.
Nr. 174.

DECLARAȚIE DE COOPERARE

**între Oficiul Național de Prevenire și Combateră a Spălării Banilor din România și Agenția de Investigații Financiare
a Insulelor Virgine Britanice în domeniul schimbului de informații având legătură cu spălarea banilor și finanțarea
actelor de terorism*)**

În interes reciproc, pentru a facilita investigarea și urmărirea penală a persoanelor suspectate de comiterea spălării banilor și a activităților infracționale ce au legătură cu spălarea banilor sau cu finanțarea actelor de terorism, cu intenția de a efectua schimbul de informații, potrivit principiilor și bunelor practici ale Grupului Egmont, confirmat prin prezenta declarație de cooperare între Oficiul Național de Prevenire și Combateră a Spălării Banilor din România și Agenția de Investigații Financiare a Insulelor Virgine Britanice (denumite în continuare *agenții*), am hotărât asupra următoarelor principii:

Art. 1. — În conformitate cu legislația țărilor respective, pe direct ori indirect, pentru a colecta, a procesa și a analiza bază de reciprocitate sau în mod spontan, agențiile vor coopera, informațiile pe care le dețin cu privire la tranzacțiile financiare

*) Traducere.

suspectate a avea legătură cu spălarea banilor și/sau finanțarea actelor de terorism ori cu activități infracționale având legătură cu spălarea banilor și/sau finanțarea actelor de terorism și persoanele ori companiile implicate. Orice cerere de informații trebuie să fie justificată de o scurtă motivație pentru evidențierea faptelor și o scurtă descriere a modului în care informațiile vor fi utilizate. Fiecare refuz privind schimbul de informații va fi justificat prin expunerea motivelor care stau la baza refuzului. Înainte de a refuza să răspundă la o cerere de informații, agenția va analiza cum poate fi tratată cererea respectivă și dacă se poate răspunde în alte condiții. În acest caz, agenția care a transmis cererea de informații trebuie să respecte aceste condiții.

Art. 2. — Informațiile subiect al schimbului nu vor fi utilizate în investigații polițienești, în cadrul unei proceduri penale sau judiciare fără consimțământul prealabil al agenției care a furnizat informațiile.

Art. 3. — Nu există restricții privind schimbul de informații în scopul informării și analizării în cadrul și între agenții. Informațiile nu vor fi însă diseminate către terțe părți sau folosite în orice alt mod fără consimțământul prealabil al agenției care a transmis informațiile.

Art. 4. — Informațiile subiect al schimbului sunt confidențiale, fac obiectul secretului oficial și sunt protejate de cel puțin aceeași confidențialitate ca cea prevăzută de legislația națională a agenției care primește pentru informații similare din surse naționale. Agențiile sunt de acord să își protejeze sursele de informații și să nu divulge identitatea organizației financiare sau a persoanei fără consimțământul prealabil al agenției care a transmis informațiile.

Art. 5. — Relația de cooperare dintre cele două agenții este permisă doar cu respectarea legislației României și a Insulelor Virgine Britanice.

Art. 6. — Prezenta declarație poate fi modificată oricând prin acordul ambelor părți.

Art. 7. — Prezenta declarație poate fi denunțată oricând. Declarația va înceta odată cu primirea notificării scrise privind denunțarea de la cealaltă agenție. Termenii și condițiile referitoare la confidențialitatea informațiilor primite anterior încetării prezentei declarații vor produce efecte și după ieșirea acestora din vigoare.

Art. 8. — Prezenta declarație va intra în vigoare după semnarea acesteia de către agenții.

Art. 9. — Comunicarea dintre agenții se va efectua în limba engleză.

Prezenta declarație de cooperare a fost încheiată și semnată în două exemplare originale, în limba engleză.

Pentru Oficiul Național de Prevenire și Combatere
a Spălării Banilor din România,
(semnătură indescifrabilă)
Adrian Cucu,
președinte

Semnată la Erevan la 12 iulie 2011
Armenia

Pentru Agenția de Investigații Financiare
a Insulelor Virgine Britanice,
(semnătură indescifrabilă)
Errol George,
director

Semnată la 12 iulie 2011

GUVERNUL ROMÂNIEI

OFICIUL NAȚIONAL DE PREVENIRE ȘI COMBATERE A SPĂLĂRII BANILOR

ORDIN

privind publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Declarației de cooperare dintre Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor din România și Agenția de Informații Financiare a Republicii San Marino în domeniul schimbului de informații având legătură cu spălarea banilor și finanțarea actelor de terorism

În temeiul:

— art. 19 alin. (4) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 7 alin. (1) din Regulamentul de organizare și funcționare a Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.599/2008,

președintele Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Declarației de cooperare dintre Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor din România și Agenția de Informații Financiare a Republicii San

Marino în domeniul schimbului de informații având legătură cu spălarea banilor și finanțarea actelor de terorism.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor,
Adrian Cucu

București, 30 august 2011.
Nr. 175.

DECLARAȚIE DE COOPERARE**între Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor din România și Agenția de Informații Financiare a Republicii San Marino în domeniul schimbului de informații având legătură cu spălarea banilor și finanțarea actelor de terorism*)**

În interes reciproc, pentru a facilita investigarea și urmărirea penală a persoanelor suspectate de comiterea spălării banilor și a activităților infracționale ce au legătură cu spălarea banilor sau cu finanțarea actelor de terorism, cu intenția de a efectua schimbul de informații, potrivit principiilor și bunelor practici ale Grupului Egmont, confirmat prin prezenta declarație de cooperare între Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor din România și Agenția de Informații Financiare a Republicii San Marino (denumite în continuare *agenții*), am hotărât asupra următoarelor principii:

Art. 1. — În conformitate cu legislația țărilor respective, pe bază de reciprocitate sau în mod spontan, agențiile vor coopera, direct ori indirect, pentru a colecta, a procesa și a analiza informațiile pe care le dețin cu privire la tranzacțiile financiare suspectate a avea legătură cu spălarea banilor și/sau finanțarea actelor de terorism ori cu activități infracționale având legătură cu spălarea banilor și/sau finanțarea actelor de terorism și persoanele ori companiile implicate. Orice cerere de informații trebuie să fie justificată de o scurtă motivație pentru evidențierea faptelor și o scurtă descriere a modului în care informațiile vor fi utilizate. Fiecare refuz privind schimbul de informații va fi justificat prin expunerea motivelor care stau la baza refuzului. Înainte de a refuza să răspundă la o cerere de informații, agenția va analiza cum poate fi tratată cererea respectivă și dacă se poate răspunde în alte condiții. În acest caz, agenția care a transmis cererea de informații trebuie să respecte aceste condiții.

Art. 2. — Informațiile subiect al schimbului nu vor fi utilizate în investigații polițienești, în cadrul unei proceduri penale sau judiciare fără consimțământul prealabil al agenției care a furnizat informațiile.

Art. 3. — Nu există restricții privind schimbul de informații în scopul informării și analizării în cadrul și între agenții. Informațiile nu vor fi însă diseminate către terțe părți sau folosite în orice alt

mod fără consimțământul prealabil al agenției care a transmis informațiile.

Art. 4. — Informațiile subiect al schimbului sunt confidențiale, fac obiectul secretului oficial și sunt protejate de cel puțin aceeași confidențialitate ca cea prevăzută de legislația națională a agenției care primește pentru informații similare din surse naționale. Agențiile sunt de acord să își protejeze sursele de informații și să nu divulge identitatea organizației financiare sau a persoanei fără consimțământul prealabil al agenției care a transmis informațiile.

Art. 5. — Relația de cooperare dintre cele două agenții este permisă doar cu respectarea legislației României și a Republicii San Marino.

Art. 6. — Prezenta declarație poate fi modificată oricând prin acordul ambelor părți.

Art. 7. — Prezenta declarație poate fi denunțată oricând. Declarația va înceta odată cu primirea notificării scrise privind denunțarea de la cealaltă agenție. Termenii și condițiile referitoare la confidențialitatea informațiilor primite anterior încetării prezentei declarații vor produce efecte și după ieșirea acesteia din vigoare.

Art. 8. — Prezenta declarație va intra în vigoare după semnarea acesteia de către agenții.

Art. 9. — Comunicarea dintre agenții se va efectua în limba engleză.

Prezenta declarație de cooperare a fost încheiată și semnată în două exemplare originale, în limba engleză.

Pentru Oficiul Național de Prevenire și Combatere
a Spălării Banilor din România,
(*semnătură indescifrabilă*)
Adrian Cucu,
președinte

Semnată la Erevan la 12 iulie 2011
Armenia

Pentru Agenția de Informații Financiare
a Republicii San Marino,
(*semnătură indescifrabilă*)
Nicola Muccioli,
director adjunct

Semnată la Erevan la 12 iulie 2011
Armenia

*) Traducere.

GVERNUL ROMÂNIEI
OFICIUL NAȚIONAL DE PREVENIRE ȘI COMBATERE A SPĂLĂRII BANILOR

ORDIN**pentru publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Acordului privind modificarea Memorandumului de înțelegere dintre autoritățile competente din România și Republica Polonă privind cooperarea în schimbul de informații financiare având legătură cu spălarea banilor, semnat la data de 5 iulie 2002 la Varșovia**

În temeiul:

— art. 19 alin. (4) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 7 alin. (1) din Regulamentul de organizare și funcționare a Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.599/2008,

președintele Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Acordului privind modificarea Memorandumului de înțelegere dintre autoritățile competente din România și Republica Polonă privind cooperarea în

schimbul de informații financiare având legătură cu spălarea banilor, semnat la data de 5 iulie 2002 la Varșovia.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor,
Adrian Cucu

București, 30 august 2011.
Nr. 176.

A C O R D

privind modificarea Memorandumului de înțelegere dintre autoritățile competente din România și Republica Polonă privind cooperarea în schimbul de informații financiare având legătură cu spălarea banilor, semnat la data de 5 iulie 2002 la Varșovia*)

între Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor și inspectorul general de informații financiare, ambele părți denumite în continuare *autorități*

ARTICOLUL 1

Memorandumul de înțelegere privind cooperarea în schimbul de informații financiare având legătură cu spălarea banilor, încheiat prin acordul autorităților competente din România și Republica Polonă și semnat la data de 5 iulie 2002 la Varșovia, se modifică după cum urmează:

1. În titlul memorandumului menționat se va introduce la final sintagma „și finanțarea terorismului”.

2. Noua sintagmă „și finanțarea terorismului, potrivit principiilor și bunelor practici ale Grupului Egmont” va fi inserată și în finalul preambulului.

3. Articolul 1 din memorandumul menționat mai sus se modifică după cum urmează:

a) Noua sintagmă „și finanțarea terorismului” va fi inserată în prima propoziție, la final.

b) A doua propoziție va fi citită după cum urmează: „În acest scop, autoritățile, în mod spontan sau la cerere, vor face schimb de informații disponibile, care pot fi relevante pentru investigația autorităților, în ceea ce privește tranzacțiile financiare legate de spălarea banilor și finanțarea terorismului și persoanele sau companiile implicate.”

Pentru Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor,
România,
(semnătură indescifrabilă)
Adrian Cucu,
președinte

Semnat la Erevan la 12 iulie 2011
Armenia

4. Sintagma „sau la finanțarea terorismului” va fi inserată în conținutul articolului 2.

ARTICOLUL 2

Toți ceilalți termeni și condiții din memorandumul de înțelegere rămân neschimbați.

ARTICOLUL 3

Modificările vor fi integrate în actualul text al memorandumului de înțelegere.

ARTICOLUL 4

Prezentul acord a fost întocmit în două exemplare originale, în limba engleză. Fiecare autoritate își asumă responsabilitatea pentru traducerea în limba proprie.

ARTICOLUL 5

Prezentul acord va intra în vigoare după semnarea acestuia de către autorități.

Pentru inspectorul general de informații financiare,
Republica Polonă,
(semnătură indescifrabilă)
Andrzej Parafianowicz,
subsecretar de stat

Semnat la Erevan la 12 iulie 2011

ANEXĂ
la memorandumul de înțelegere,
pentru Oficiul Național de Prevenire
și Combatere a Spălării Banilor

În conformitate cu art. 23 din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, cu modificările și completările ulterioare,

„(1) Constituie infracțiunea de spălare a banilor și se pedepsește cu închisoare de la 3 la 12 ani:

a) schimbarea sau transferul de bunuri, cunoscând că provin din săvârșirea de infracțiuni, în scopul ascunderii sau al disimulării originii ilicite a acestor bunuri sau în scopul de a ajuta persoana care a săvârșit infracțiunea din care provin bunurile să se sustragă de la urmărire, judecată sau executarea pedepsei;

b) ascunderea sau disimularea adevăratei naturi a provenienței, a situației, a dispoziției, a circulației sau a proprietății

bunurilor ori a drepturilor asupra acestora, cunoscând că bunurile provin din săvârșirea de infracțiuni;

c) dobândirea, deținerea sau folosirea de bunuri, cunoscând că acestea provin din săvârșirea de infracțiuni.

(2) Abrogat prin Legea nr. 39/2003.

(3) Tentativa se pedepsește.

(4) Dacă fapta a fost săvârșită de o persoană juridică, pe lângă pedeapsa amenzii se aplică, după caz, una sau mai multe dintre pedepsele complementare prevăzute la art. 53¹ alin. (3) lit. a)—c) din Codul penal.

(5) Cunoașterea, intenția sau scopul, ca elemente ale faptelor prevăzute la alin. (1), pot fi deduse din circumstanțele faptice obiective.”

*) Traducere.

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN**pentru modificarea Normelor metodologice privind condițiile de acordare a sprijinului financiar în vederea promovării vinurilor pe piețele țărilor terțe în campaniile viticole 2008/2009—2012/2013, cheltuielile eligibile, modalitățile de plată, de verificare și control, aprobate prin Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 218/2009**

Văzând Referatul de aprobare nr. 72.439/2011 al Agenției de Plăți și Intervenție pentru Agricultură și al Direcției generale politici în sectorul vegetal,

având în vedere prevederile art. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 1.228/2008 privind stabilirea modului de acordare a sprijinului financiar comunitar producătorilor din sectorul vitivinicol, cu modificările ulterioare,

luând în considerare prevederile art. 37 din Regulamentul (CE) nr. 555/2008 din 27 iunie 2008 al Comisiei de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 479/2008 al Consiliului privind organizarea comună a pieței vitivinicole în ceea ce privește programele de sprijin, comerțul cu țările terțe, potențialul de producție și privind controalele în sectorul vitivinicol, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 7 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 725/2010 privind reorganizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și a unor structuri aflate în subordinea acestuia, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. I. — Alineatul (9) al articolului 8 din Normele metodologice privind condițiile de acordare a sprijinului financiar în vederea promovării vinurilor pe piețele țărilor terțe în campaniile viticole 2008/2009—2012/2013, cheltuielile eligibile, modalitățile de plată, de verificare și control, aprobate prin Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 218/2009, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 264 din

22 aprilie 2009, cu modificările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„(9) Termenul-limită de depunere a cererilor de plată este data de 15 decembrie a anului calendaristic pentru care se solicită plata, iar sprijinul financiar se plătește în termen de 45 de zile calendaristice de la data depunerii cererilor de plată, în funcție de creditele bugetare deschise.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Valeriu Tabără

București, 6 septembrie 2011.

Nr. 207.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2011 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	144	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	245	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	370	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	5.270	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	300	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	35	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2011 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000
Autentic+ExpertMO	130	330	830	1.990	4.380	1.300	3.250	8.130	19.510	42.920

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	600	1.500	3.750	9.000	19.800
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600
Autentic+ExpertMO	150	380	950	2.280	5.020	1.500	3.750	9.380	22.510	49.520

Colecția Monitorul Oficial în format electronic PDF, oricare dintre părțile acestuia

50 lei/an

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

